

Pytanie prejudycjalne

Czy zasadę neutralności w dziedzinie VAT (a także motyw 30) oraz art. 16, 184, 186, 187, 188 i 192 dyrektywy 112/2006/WE⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że są one zgodne z przepisami krajowymi dotyczącymi korekty podatku podlegającego odliczeniu od dóbr inwestycyjnych [w szczególności art. 305 ust. 4 lit. a) Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (ustawy nr 227/2015 – kodeks podatkowy), pkt 79 ust. 14 lit. b) Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (przepisów wykonawczych do ustawy nr 227/2015 – kodeks podatkowy), przyjętych w drodze H.G. nr. 1/2016 (rozporządzenia rządu nr 1/2016) w wykonaniu przepisów art. 305 ust. 4 lit. a) kodeksu podatkowego w związku z art. 316 ust. 11 lit. e) ustawy nr 227/2015 – kodeks podatkowy], jak również z praktyką organów podatkowych mającą wpływ na pierwotną możliwość odliczenia VAT zapłaconego z tytułu nabycia dóbr inwestycyjnych poprzez obowiązek dokonania przez podatnika korekty in minus VAT podlegającego odliczeniu ze względu na to, że organ podatkowy unieważnił z urzędu jego rejestrację dla celów VAT przez określony okres z powodu braku prowadzenia działalności gospodarczej w odniesieniu do czasu, przez jaki dobra inwestycyjne nie były przedmiotem świadczenia usług lub dostawy towarów w okresie między unieważnieniem z urzędu a ponowną rejestracją dla celów VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, p. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 15 grudnia 2021 r. – Blue Air Aviation SA/UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

(Sprawa C-775/21)

(2022/C 191/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację i pozwana w pierwszej instancji: Blue Air Aviation SA

Strona przeciwna w postępowaniu apelacyjnym i powodowa w pierwszej instancji: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători” SA

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że rozpowszechnianie utworu muzycznego lub fragmentu utworu muzycznego w komercyjnym samolocie, w którym znajdują się pasażerowie, podczas startu, lądowania lub w jakimkolwiek momencie lotu za pomocą ogólnego systemu nagłośnienia samolotu, stanowi publiczne udostępnianie w rozumieniu tego przepisu, w szczególności (choć nie wyłącznie) w świetle kryterium charakteru zarobkowego tego udostępniania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy obecność na pokładzie samolotu systemu nagłośnienia wymaganego na mocy przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu lotniczego stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia wzruszalnego domniemania publicznego udostępniania utworów muzycznych na pokładzie tego samolotu?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie:

- 3) Czy obecność na pokładzie samolotu systemu nagłośnienia wymaganego na mocy przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu lotniczego i oprogramowania umożliwiającego odtwarzanie fonogramów (zawierających chronione utwory muzyczne) za pomocą tego systemu stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia wzruszalnego domniemania publicznego udostępniania utworów muzycznych na pokładzie tego samolotu?

(¹) Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 października 2021 r. w sprawie T-599/20, YG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 grudnia 2021 r. przez YG

(Sprawa C-818/21 P)

(2022/C 191/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: YG (przedstawiciele: adwokaci A. Champetier i S. Rodrigues)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku, uznanie żądań wnoszącego odwołanie w sprawie T-599/20 za dopuszczalne i zasadne, a w konsekwencji
 - stwierdzenie nieważności spornych decyzji wydanych w pierwszej instancji;
- lub, jeżeli nie jest to możliwe,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd, a w każdym wypadku
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu zaskarżono wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 października 2021 r. oddalający skargę wniesioną przez wnoszącego odwołanie w sprawie T-599/20 YG/Komisja Europejska.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- Przeinaczenie dowodów;
- Błędne zrozumienie zarzutów – Błędy w uzasadnieniu – Naruszenie prawa do obrony;
- Naruszenia prawa.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 22 grudnia 2021 r. – Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)/Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători” SA

(Sprawa C-826/21)

(2022/C 191/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București